

Krajský úřad Zlínského kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
oddělení silničního hospodářství
tř. Tomáše Bati 21
761 90 Zlín

Odesláno dne 10.01.2022 e-mailem na adresu: podatelna@kr-zlinsky.cz

Doplnění odvolání proti rozhodnutí ze dne 19.11.2021, č.j. KUZL 81630/2021, kterým byla povolena změna č. 3 územního rozhodnutí o umístění stavby „Rychlostní silnice R49, stavba 4901 Hulín – Fryšták“

V záhlaví uvedený odvolatel obdržel dne 03.01.2022 výzvu Krajského úřadu Zlínského kraje Odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 22.12.2021, č.j. KUZL 89468/2021, spisové značky KUSP 83356/2021 DOP/JU, kterou byl vyzván, aby doplnil své odvolání v souladu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu a to nejpozději do 5 dnů po obdržení této výzvy. Odvolatel proto své odvolání ze dne 20.12.2021 doplňuje následovně.

Odvolatel žádá nadřízený orgán, aby napadené rozhodnutí zrušil a vrátil věc k novému projednání, to zejména proto nezákonnost ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu, nedostatečnou ochranu veřejného zájmu podle § 2 odst. 4 správního řádu, nezjištění stavu věci o němž by nebylo důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu, nezjištění všech okolností důležitých pro ochranu veřejného zájmu podle § 50 odst. 3 správního řádu, krajský úřad pečlivě nepřihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedl odvolatel ve smyslu § 50 odst. 4 správního řádu, další vadou je nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, tedy rozpor s § 68 odst. 3 správního řádu.

Odvolatel s napadeným rozhodnutím nesouhlasí především z následujících důvodů:

1) Nemožnost vyjádřit se k závaznému stanovisku ze dne 16. 11. 2021, č.j. KUZL 80288/2021

Napadené rozhodnutí se na str. 6, 12, 34 a 47 opírá o závazné stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu ze dne 16. 11. 2021, č.j. KUZL 80288/2021. Toto závazné stanovisko krajský úřad použil k zamítnutí námitek odvolatele na str. 34 a 47 napadeného rozhodnutí. Již z datování tohoto závazného stanoviska je zřejmé, že odvolateli nebylo umožněno seznámit se s tímto závazným stanoviskem a vyjádřit se k jeho obsahu, neboť poslední možnost vyjádření k podkladům krajský úřad ohlašoval veřejnou vyhláškou ze dne 19.10.2021, č.j. KUZL 73191/2021, spisové značky KUSP 83356/2021 DOP/JU s tím, že účastníci se mají vyjádřit ve lhůtě 7 dní, přičemž tato lhůta vypršela dne 11.11.2021, ještě před tím, než bylo předmětné závazné stanovisko vydáno. Podle § 89 odst. 1 věty druhé stavebního zákona: „*Jestliže dojde k upuštění od ústního jednání, musí být závazná stanoviska dotčených orgánů podle § 4 odst. 4 a námítka účastníků řízení a připomínky veřejnosti uplatněny ve stanovené lhůtě; jinak se k nim nepřihlíží.*“ Podle § 36 odst. 3 správního řádu: „*Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*“. Odvolatel byl tedy zkrácen na svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a podobně též podle § 89 odst. 1 stavebního zákona.

2) K závaznému stanovisku ze dne 16. 11. 2021, č.j. KUZL 80288/2021 nemělo být přihlédnuto

Podle § 87 odst. 1 stavebního zákona: „Upustí-li stavební úřad od ústního jednání, stanoví lhůtu, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit námitky a dotčené orgány závazná stanoviska; tato lhůta nesmí být kratší než 15 dnů.“ Krajský úřad ve svém oznámení ze dne 08.07.2021, č.j. KUZL 45696/2021 v souladu s § 87 odst. 1 stavebního zákona uvedl, že: „Účastníci řízení ... mohou své námitky, popřípadě důkazy, uplatnit nejpozději do 15 dnů od doručení tohoto oznámení, jinak k nim nebude přihlédnuto. Ve stejné lhůtě mohou sdělit svá stanoviska dotčené orgány. K později uplatněným závazným stanoviskům, námitkám, popřípadě důkazům nebude přihlédnuto.“

Z napadeného rozhodnutí však vyplývá, že krajský úřad § 87 odst. 1 stavebního zákona nerespektoval, neboť při rozhodování použil závazné stanovisko ze dne 16. 11. 2021, č.j. KUZL 80288/2021. K tomuto závaznému stanovisku přitom neměl přihlížet, neboť nebylo uplatněno v zákonné lhůtě 15 dní. Napadené rozhodnutí je nezákonné ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu, neboť je v rozporu s výslovným zněním § 87 odst. 1 stavebního zákona.

3) Kolize únikových schodišť s vegetačními úpravami

Odvolatel v bodu č. 5 svého vyjádření ze dne 10.11.2021 namítal, že navrhované protihlukové stěny a na ně navazující úniková schodiště kolidují s vegetačními úpravami, které mají být jako kompenzační opatření realizovány na dálničním náspu dle stavebního povolení Ministerstva dopravy ze dne 22.12.2020, č.j. 269/2017-910-IPK/119. Jde o stavební objekty C 801 Vegetační úpravy R49 a C 802 Vegetační úpravy MÚK Třebětice, uvedené ve výrokové části na str. 3 tohoto povolení, které zároveň doložil.

Krajský úřad tuto námitku zamítl na str. 46 napadeného rozhodnutí, neboť „mohla být uplatněna již dříve, proto se k ní nepřihlíží. O tom, že pro územní řízení platí koncentrační zásada, byli účastníci řízení informováni v oznámení o zahájení územního řízení. Byla tak splněna jak časová, tak formální hlediska k tomu, aby koncentrační zásada mohla být v daném případě uplatněna. Nad rámec shora uvedeného krajský úřad uvádí, že vegetační úpravy budou realizovány jako jeden z posledních objektů realizace stavby. V projektové dokumentaci pro stavební povolení bude návrh výsadby podrobně zkoordinován s polohou únikových cest. V územním řízení je tato námitka irelevantní.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť po stanovení lhůty k podání námitek veřejnou vyhláškou ze dne 08.07.2021, č.j. KUZL 45696/2021, byl správní spis žadatelem i krajským úřadem doplňován (mimo jiné o situační výkresy původního územního rozhodnutí a závazná stanoviska), proto i námitka podaná po tomto doplnění správního spisu by měla být akceptována. Odvolatel již v námitkách ze dne 09.08.2021 vytýkal, že „protihlukové zdi vyžadují realizaci únikových schodišť a úpravu oplocení, přičemž stavebník úniková schodiště ani úpravy oplocení neučinil součástí navrhované změny č. 3.“ Jestliže tedy 08.07.2021 nebylo zřejmé, co je původní záměr a co jeho změna, jestliže úniková schodiště nebyla řádně zakreslena do situací, pak je pochopitelné, že odvolatel těžko mohl na první pokus dedukovat kolizi únikových schodišť s vegetačními úpravami, které v dokumentaci rovněž nejsou zakresleny. To, že kolize není z podkladů spisu jednoduše patrná je primárně důsledkem neúplné a nepřehledné dokumentace, kterou odvolatel od počátku kritizoval. Poukazuje-li se krajský úřad na koncentrační zásadu územního řízení, pak je nutné připomenout, že krajský úřad tuto zásadu sám porušil ve prospěch stavebníka, když argumentoval závazným stanoviskem ze dne 16. 11. 2021, č.j. KUZL 80288/2021 ke kterému však vůbec neměl přihlížet, viz předchozí bod tohoto odvolání. V neposlední řadě měl krajský úřad námitkou věcně vypořádat již z úřední povinnosti, neboť je povinen chránit veřejný zájem reprezentovaný stavebním povolením Ministerstva dopravy.

Námitka kolize únikových schodišť s vegetačními úpravami je relevantní, neboť napadené rozhodnutí předpokládá stavbu únikových schodišť, která (aniž by to bylo otevřeně sděleno) vylučují realizaci vegetačních úprav, a to minimálně v tom rozsahu, v jakém byly pravomocně povoleny Ministerstvem dopravy. Ministerstvo dopravy vegetační úpravy povolilo rozhodnutím ze dne 22.12.2020, č.j. 269/2017-910-IPK /119, které nabylo právní moci rozhodnutím ministra dopravy ze dne 05.11.2021, č.j. MD-15109/2021-510/62. Tvrzení krajského úřadu, že „V projektové dokumentaci pro stavební povolení bude

návrh výsadby podrobně zkoordinován s polohou únikových cest. “ je zmatečné, neboť vegetační úpravy již byly pravomocně povoleny. Napadené rozhodnutí do vegetačních úprav nemělo zasahovat, neboť změna vegetačních úprav nebyla předmětem změny územního rozhodnutí. Za řádné vymezení předmětu řízení odpovídá stavebník. Jestliže stavebník nezaznamenal a neuvedl, že požadovaná změna územního rozhodnutí zasahuje do povolených vegetačních úprav, pak tento nedostatek nelze klást k tíži odvolatele. Krajský úřad nemá pravomoc měnit stavební povolení vydané Ministerstvem dopravy a není to ani předmětem řízení.

4) Rozpor s podmínkou č. 11 rozhodnutí o výjimce ze dne 28.11.2013

Odvolatel v bodu č. 6 svého vyjádření ze dne 10.11.2021 namítal, že ve správním spisu je založeno rozhodnutí Ministerstva životního prostředí o výjimce pro předmětnou stavbu ze dne 28.11.2013, č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13, jehož podmínka č. 11 zní následovně: „*11. Narušení biotopu stavebními objekty "SO 158 Polní cesty v k.ú. Žeranovice" a "SO 371.6 Úpravy meliorací Žeranovka" bude omezeno na co nejmenší míru, a dále bude takové narušení kompenzováno výsadbou zeleně na svahu zemního tělesa přilehlého k prostoru mokřadu. Před podáním žádosti o vydání stavebního povolení bude příslušná realizační stavební dokumentace předložena k odsouhlasení krajskému úřadu, jakožto věcně a místně příslušnému orgánu ochrany přírody.*“ Namítáme, že změna územního rozhodnutí je v rozporu s touto podmínkou, neboť před podáním žádosti o vydání stavebního povolení byla příslušná dokumentace odsouhlasena bez navrhovaných protihlukových stěn a únikových schodišť. Dnes již tyto objekty nelze umístit ani realizovat v prostoru, který je určen pro výsadbu zeleně.

Krajský úřad tuto námitku zamítl na str. 46 napadeného rozhodnutí následovně: „*V územním řízení se stavba umísťuje – stanoví se podmínky pro její umístění v území. Teprve ve stavebním řízení se stanoví podmínky pro provedení stavby. V řízení o změně územního rozhodnutí se pouze řeší možnost/vliv této změny/rozsahu na území. Změna č. 3 územního rozhodnutí řeší doplnění PHS, jiné části neřeší. Oba shora uvedené subjekty zmiňují předložení realizační dokumentace, která následuje až po dokumentaci pro stavební povolení. Změna územního rozhodnutí je řešena na základě dokumentace pro územní rozhodnutí, která obvykle předchází realizační dokumentaci. Požadavek podmínky č. 11 rozhodnutí ze dne 28. 11. 2013, č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13 je pro změnu územního rozhodnutí zcela bezpředmětný. Krajský úřad proto tuto námitku z výše uvedených důvodů zamítl.*“

Odvolatel nesouhlasí s názorem krajského úřadu, že požadavek podmínky č. 11 je pro změnu územního rozhodnutí zcela bezpředmětný. Jmenovaná podmínka měla být ošetřena při vydávání stavebního povolení a stavební povolení již bylo Ministerstvem dopravy pravomocně vydáno, což krajský úřad opomněl zohlednit. Ve stavebním řízení bylo u Ministerstva dopravy ověřeno, že podmínka č. 11 je projektovou dokumentací plněna, o čemž svědčí výčet použitých podkladů na str. 39 stavebního povolení, kde se v bodu 68 uvádí: „*Potvrzení o souladu změn projektové dokumentace - vyloučení vlivu na platnost rozhodnutí ze dne 18.06.2013 č.j. KUZL 38973/2013, které vydal Krajský úřad Zlínského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství dne 09.12.2016 pod č.j. KUZL 77297/2016. Z citovaného podkladu pak speciální stavební úřad vycházel při svém rozhodování o žádosti stavebníka, neboť tento odůvodňuje jejím vyhovění, když je s ní plně v souladu.*“ Zmíněným přípisem krajského úřadu ze dne 09.12.2019, č.j. KUZL 77297/2016 (viz příloha č. 1), orgán ochrany přírody potvrdil, že změny provedené v projektové dokumentaci pro stavební povolení v roce 2014 jsou v souladu s rozhodnutím o výjimce, jež vydal dne 18.06.2013 pod č.j. KUZL 38973/201. Odvolatel pro pořádek dodává, že zmíněné rozhodnutí krajského úřadu o výjimce bylo následně změněno rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ze dne 28.11.2013, č.j. 57905/ENV/13, 1367/570/13. To však nic nemění na skutečnosti, že podmínka č. 11 se podle krajského úřadu i Ministerstva dopravy vztahuje na projektovou dokumentaci a byla ošetřena při vydávání stavebního povolení.

Napadené rozhodnutí ruší výsadbou zeleně na svahu zemního tělesa přilehlého k prostoru mokřadu, jež byla uložena rozhodnutím o výjimce jako kompenzační opatření, následně odsouhlasena orgánem ochrany přírody a povolena v rámci vegetačních úprav rozhodnutím Ministerstvem dopravy. Napadené rozhodnutí do povolených vegetačních úprav nemělo zasahovat, neboť změna vegetačních úprav nebyla předmětem změny

územního rozhodnutí. Za řádné vymezení předmětu řízení odpovídá stavebník. Jestliže stavebník ignoroval skutečnost, že požadovaná změna územního rozhodnutí zasahuje do odsouhlasených vegetačních úprav a znemožňuje plnit podmínku rozhodnutí o výjimce, pak tento nedostatek nelze klást k tíži odvolatele. Krajský úřad nechránil veřejný zájem, neboť napadeným rozhodnutím znemožnil realizaci podmínky č. 11 rozhodnutí o výjimce.

5) Kolize únikových cest s oplocením

Odvolatel v bodu č. 3.16 svého vyjádření ze dne 09.08.2021 namítal, že u protihlukových stěn bude třeba na náspech vybudovat úniková schodiště a úniková schodiště si vyžadají úpravu oplocení, kde bude třeba vybudovat průchody.

Krajský úřad tuto námitku zamítl na str. 36 napadeného rozhodnutí tvrzením, že: „*Úniková schodiště si nevyžadají úpravu oplocení, proto nebude potřeba žádné průchody budovat.*“ Dále k oplocení na str. 45 ještě uvedl, že: „*V úsecích, ve kterých jsou navrženy PHS, není navrženo oplocení. Oplocení nahrazuje vlastní protihlukové stěny. Navržené únikové cesty jsou tedy plně funkční.*“

Odvolatel s výše uvedenými úvahami nesouhlasí a namítá, že jsou nepřezkoumatelné, neboť postrádají oporu v podkladech spisu. Z DÚR nevyplývá, že by protihlukové zdi měly oplocení nahrazovat. DÚR nedokládá žádnou návaznost mezi PHS a oplocením, oplocení zde není ani zakresleno. Nebyl zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností.

6) Absence ochrany krajinného rázu

Odvolatel v bodu 3.20 svého vyjádření ze dne 09.08.2021 rozporoval tvrzení v DÚR, že záměr nemá negativní vliv krajinný ráz. Odvolatel vyjádřil pochybnost, že by v součtu 1282 metrů navrhovaných protihlukových stěn nemělo negativní vliv na krajinný ráz. Protihlukové stěny jsou prefabrikované technické stavby, bez kladné estetické hodnoty, jejichž průhledné plochy usmrcují a zraňují ptáky, proto nelze věřit tvrzení, že jejich vliv na krajinný ráz není negativní.

Krajský úřad tuto námitku zamítl na str. 38 až 39 napadeného rozhodnutí, zaštil se přitom závaznými stanovisky Městského úřadu Holešov a Magistrátu města Zlína, k čemuž uvedl, že se jedná o: „*o koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Holešov, odboru vnitřních věcí, ze dne 16. 2. 2021 č.j.: HOL-31562/2020/T/MK a koordinované závazné stanovisko Magistrátu města Zlína ze dne 29. 1. 2021 č.j. MMZL 165790/2020. Městský úřad Holešov ke stavbě, která je předmětem tohoto řízení, uvedl, že změnou projektové dokumentace se nemění vliv na zájmy chráněné zákonem č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a proto zůstávají v platnosti již vydaná rozhodnutí a závazná stanoviska, konkrétně závazné stanovisko k zásahu do VKP ze dne 15. 2. 2010 č.j.: ŽP/792/3433/2010/PP, rozhodnutí o udělení výjimky k použití introdukovaných druhů keřů ve středním dělicím pásu ze dne 9. 1. 2009 č.j.: ŽP/25404/2008//PP, souhlas se zrušením a zřízením polních cest ze dne 31. 3. 2004 č.j. ŽP/3768c/2004/Ba, souhlas se stavbou s vlivem na krajinný ráz ze dne 25. 3. 2004 č.j. ŽP/3768b/2004/Ba a závazné stanovisko k zásahu do VKP ze dne 30. 3. 2004 č.j. ŽP/3768a/2004/Ba. Stran eventuálního zásahu do významného krajinného prvku se v obdobném duchu jako Městský úřad Holešov vyjádřil i Magistrát města Zlína, který v dopise ze dne 13. 10. 2021 č.j. MMZL 199584/2021 sdělil, že vzhledem k tomu, že předloženou změnou č. 3 nedojde ke změně vlivu na krajinný ráz, zůstává v platnosti jím původně vydané závazné stanovisko ze dne 20. 12. 2013 č.j. MMZL 94304/2013 a zde udělený souhlas ke stavbě podle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Co se týče podkladů z Magistrátu města Zlína, tak koordinované závazné stanovisko ze dne 29.01.2021 č.j. MMZL 165790/2020 neobsahuje žádnou úvahu o krajinném rázu a proto je z hlediska ochrany krajinného rázu nepoužitelné. Dopis magistrátu ze dne 13. 10. 2021 č.j. MMZL 199584/2021 obsahuje pouze jednoduché tvrzení, že „*předloženou změnou č. 3 nedojde ke změně vlivu*

stavby na krajinný ráz“. Toto tvrzení je však nepřezkoumatelné pro absenci odůvodnění a irelevantní pro absenci náležitě formy, kterou má být závazné stanovisko. Podle § 90 odst. 1 věty druhé zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny „*Souhlasy a závazná stanoviska vydávaná podle tohoto zákona jako podklad pro rozhodnutí podle zvláštního právního předpisu jsou závazným stanoviskem podle správního řádu.*“ Závazné stanovisko podle § 149 odst. 2 správního řádu musí obsahovat odůvodnění, které však chybí. Dopis magistrátu nesplňuje požadavky § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť nebyl vydán na podkladě hodnocení vlivu zamýšleného zásahu a není ani odůvodněn, jak to vyžaduje § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Co se týče závazného stanoviska Městského úřadu Holešov, odboru vnitřních věcí, ze dne 16.02.2021, č.j. HOL-31562/2020/T/MK, tak toto z hlediska ochrany přírody a krajiny uvádí, že: „*změnou projektové dokumentace se nemění vliv stavby zájmy chráněné zákonem*“. Tato úvaha je však nepřezkoumatelná pro absenci odůvodnění. Závazné stanovisko podle § 149 odst. 2 správního řádu musí obsahovat odůvodnění, které zde však chybí. Závazné stanovisko orgánu ochrany přírody nesplňuje požadavky § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť nebylo vydáno na podkladě hodnocení vlivu zamýšleného zásahu a není ani odůvodněno, jak to vyžaduje § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Co se týče tvrzení obou orgánů ochrany přírody, že zůstávají v platnosti závazná stanoviska či rozhodnutí z let 2004 až 2013, tak tato tvrzení jsou irelevantní, neboť již z doby vydání těchto podkladů je zřejmé, že nemohly být vydány ke změně územního rozhodnutí.

Odvolatel je proto nucen uzavřít, že napadené rozhodnutí se z hlediska ochrany krajinného rázu opírá pouze o irelevantní a nepřezkoumatelné podklady, které nesplňují požadavky právních předpisů. Nebyl proto zjištěn stav věci o němž by nebylo důvodných pochybností. Nebyly zjištěny všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. Krajský úřad si neopatřil náležitě podklady, jimiž jsou závazná stanoviska přezkoumatelně hodnotící vliv změny územního rozhodnutí na krajinný ráz.

7) Rozpor stavby s § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb.

Odvolatel v bodu 3.4 svého vyjádření ze dne 09.08.2021 rozporoval řešení odtokových poměrů v Průvodní zprávě na str. 3: „*celé území dotčené stavbou je přirozeně odvodňováno do existujících vodních toků. Koncepce odvodnění stavby počítá s odděleným odváděním povrchové vody z terénu a zvláště s odváděním vody z povrchu vozovky přes odlučovače ropných látek. Přirozené vsakování povrchových vod bude na plochách tvořících svahy tělesa silnice a na přilehlých nezpevněných plochách.*“ Poslední věta je nepravdivá, neboť přirozené vsakování ze zpevněných ploch (navrhovaných PHS), není zajištěno, naopak se počítá s odváděním srážkových vod do kanalizace a následně do vodních toků. Změna územního rozhodnutí nerespektuje § 5 odst. 3 vodního zákona, jenž stavebníkům při změnách staveb ukládá zabezpečit omezení odtoku povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním na pozemku, výparem, anebo, není-li žádný z těchto způsobů omezení odtoku srážkových vod možný nebo dostatečný, jejich zadržováním a řízeným odváděním nebo kombinací těchto způsobů. Podobně není respektován ani § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, dle kterého je třeba stavební pozemek vymezit tak, aby na něm bylo vyřešeno vsakování nebo odvádění srážkových vod ze zastavěných ploch nebo zpevněných ploch, pokud se neplánuje jejich jiné využití; přitom musí být řešeno přednostně jejich vsakování.

Krajský úřad tuto námitku zamítl na str. 33 napadeného rozhodnutí neboť: „*předložená dokumentace odtokové poměry v předmětné lokalitě neřeší. Předmětem této dokumentace je umístění nové protihlukové stěny SO 703.2 a prodloužení již schválených protihlukových stěn SO 701.1 a SO 703.4.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť podle § 90 odst. 1 písm. b) stavebního zákona je povinností stavebního úřadu (zde krajského úřadu) posoudit, zda je záměr žadatele v souladu s obecnými požadavky na využití území, přičemž tyto požadavky jsou obsaženy ve vyhlášce č. 501/2006 Sb., o

obecných požadavcích na využívání území. Z napadeného rozhodnutí není zcela jednoznačně zřejmé, jak toto posouzení krajský úřad učinil. Pokud krajský úřad dospěl k názoru, že projektová dokumentace neřeší odtokové poměry, resp. požadavek § 20 odst. 5 písm. c) této vyhlášky, pak s ním odvolatel souhlasí. Bohužel, krajský úřad své zjištění nezasadil do kontextu a opomněl z něj vyvodit, že žádosti nelze vyhovět, jelikož nevyhovuje řešení odtokových poměrů. Napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť záměr je v rozporu s obecnými požadavkem na využití území, konkrétně s ust. § 20 odst. 5 písm. c) výše jmenované vyhlášky. Napadené rozhodnutí je vnitřně rozporné, neboť krajský úřad na str. 33 přiznává, že DÚR neřeší odtokové poměry, ale zároveň na str. 50 tvrdí, že: „*Navržená stavba splňuje požadavky vyhlášky č. 501/2006 Sb.*“ Podle odvolatele není možné, aby stavba splňovala požadavky této vyhlášky, aniž by se DÚR zabývala odtokovými poměry, neboť tato vyhláška ukládá, aby byly odtokové poměry specificky vyřešeny.

8) Nepřezkoumatelné vypořádání námítky ohledně nekompletnosti DÚR a nezajištění vsakování srážkových vod

Odvolatel v bodu 3.5 svého vyjádření ze dne 09.08.2021 namítal, že Průvodní zpráva má v části A.3 Údaje o území pod písmenem f) dle přílohy č. 1 vyhlášky č. 499/2006 Sb. obsahovat „*údaje o dodržení obecných požadavků na využití území*“. Průvodní zpráva k tomu uvádí následující úvahu: „*obecné technické požadavky na využití území – v rozsahu Zásad územního rozvoje Zlínského kraje – jsou v dokumentaci obsaženy.*“ Citovaná úvaha je nepřezkoumatelná pro nesrozumitelnost, neboť z ní není zřejmé, které obecné požadavky na využití území jsou v DÚR řešeny, jakým způsobem a kde. Požadavek § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, aby byly srážkové vody přednostně vsakovány na pozemku stavebníka, není nijak zajištěn, protože stavebník plánuje srážkovou vodu odvádět do kanalizace, resp. do vodních toků, kam má být kanalizace zaústěna.

Krajský úřad tuto námítku zamítl na str. 34 napadeného rozhodnutí následovně: „*Při posouzení obecných technických požadavků na využití území (využití ploch pro dopravní infrastrukturu), v rozsahu Zásad územního rozvoje Zlínského kraje, krajský úřad vycházel z předložených podkladů a z vlastního posouzení řešeného záměru. V rámci tohoto posouzení dospěl k závěru, že navržená změna (změna územního rozhodnutí) je v souladu s územně plánovacími dokumentacemi jednotlivých obcí, na kterých je záměr – změna územního rozhodnutí řešena. Uvedené se dokládá i z obsahu závazného stanoviska orgánu územního plánování Krajského úřadu Zlínského kraje, odboru územního plánování a stavebního řádu, č.j. KUZL 80288/2021 ze dne 16. 11. 2021. Krajský úřad proto tuto námítku zamítl*“

Odvolatel s výše uvedeným nesouhlasí. Krajský úřad neuvedl proč akceptoval neúplnou DÚR, neuvedl nic o tom, jak je řešeno vsakování srážkových vod ze stavby, ani o souladu (či nesouladu) tohoto řešení s ustanovením § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a tak se jeho vypořádání míjí s podstatou námítky. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. I kdyby se krajský úřad vyjadřoval k tomu, co odvolatel skutečně namítal, tak pouhý odkaz na závazné stanovisko je nedostatečný, neboť není zřejmé, která úvaha závazného stanoviska má vyvracet vznesenou námítku.

9) Absence výjimky podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny

Odvolatel v 5. bodu svého vyjádření ze dne 09.08.2021 namítal, že navrhované stavební objekty protihlukových stěn jsou umístěny do lokalit výskytu zvláště chráněných druhů ptáků a zasahují do jejich přirozeného vývoje, proto by žadatel měl doložit výjimku podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Krajský úřad tuto námítku zamítl na str. 44 napadeného rozhodnutí: „*Námítku obou shora uvedených subjektů, že navrhované stavební objekty protihlukových stěn jsou umístěny do lokalit výskytu zvláště chráněných druhů ptáků a zasahují do jejich přirozeného vývoje, proto by žadatel měl doložit výjimku podle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, krajský úřad zamítl. Při posuzování této námítky vycházel z pravomocných rozhodnutí o výjimkách ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, které byly do spisu doplněny, a koordinovaných závazných stanovisek, v rámci*

kterých se příslušné dotčené orgány zabývaly i problematikou ochrany přírody a krajiny. Žádný z dotčených orgánů, které chrání zájmy ochrany přírody a krajiny v této souvislosti nepožadoval jakékoliv doplnění předložené dokumentace.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Všechny výjimky, které byly podkladem napadeného rozhodnutí totiž byly vydány do roku 2017, tzn. ke starší verzi záměru, v době, kdy ještě neobsahoval umístované stavební objekty. Podkladová koordinovaná závazná stanoviska se výjimkami nezabývají, neboť byla vydána orgány ORP, kterým problematika výjimek nepřísluší. O výjimkách rozhoduje krajský úřad, koordinované stanovisko krajského úřadu však mezi podklady rozhodnutí chybí, přestože jej stavebník měl předložit dle výzvy ze dne 30.03.2021, č.j. KUZL 21474/2021. Vypořádání námitky je tedy zcela formalistické a nedostatečné.

10) Chybějící koordinované stanovisko krajského úřadu a absence relevantního názoru na nutnost výjimky

K chybějícímu koordinovanému stanovisku krajského úřadu odvolatel uvádí, že jeho absenci vytýkal v námitce č. 1 a 1.4 ze dne 09.08.2021, když uváděl, že dle výzvy krajského úřadu ze dne 30.03.2021, č.j. KUZL 21474/2021 měl žadatel do 15.07.2021 svou žádost předepsaným způsobem doplnit, což však bezezbytku neučinil, ... v přílohách žádosti měl žadatel doplnit koordinované stanovisko Krajského úřadu Zlínského kraje. Správní spis však neobsahuje požadovaný doklad. Žadatel ani přezkoumatelně nereagoval na citovaný požadavek krajského úřadu.

Tuto námitku krajský úřad na str. 32 zamítl konstatováním, že „Součástí spisu je sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 16. 6. 2021 č.j.: KUZL 32731/2021, které bylo zasláno k žádosti o koordinované závazné stanovisko. Jak je již uvedeno výše, krajský v něm uvedl, že zájmy ochrany přírody a krajiny, k jejichž uplatnění je příslušný zdejší krajský úřad, nejsou tímto návrhem (3 PHS) dotčeny a nemá proto k záměru připomínky.“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí. Dle sdělení Krajského úřadu Zlínského kraje, Odboru životního prostředí a zemědělství, oddělení hodnocení ekologických rizik ze dne 16. 6. 2021 č.j. KUZL 32731/2021 je toto sdělení vydáno na žádost o „obyčejné“ stanovisko, z čehož vyplývá, že nejde o reakci na žádost o koordinované stanovisko (ve smyslu § 4 odst. 7 stavebního zákona), jak se krajský úřad domnívá. Z tohoto sdělení proto nelze vyvozovat zbytečnost koordinovaného stanoviska.

Koordinované stanovisko má zahrnovat požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které krajský úřad hájí. Oddělení hodnocení ekologických rizik není příslušné vyjadřovat se například k nutnosti výjimek ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť výjimky vydává oddělení právní ochrany přírody, dále mu nepřísluší vyjadřovat se podle § 96b stavebního zákona, neboť stanovisko podle tohoto ustanovení vydává odbor územního plánování a stavebního řádu.

Jestliže by stanovisko oddělení hodnocení ekologických rizik ze dne 16. 6. 2021 č.j. KUZL 32731/2021 mělo být považováno za stanovisko orgánu ochrany přírody, pak odvolatel namítá, že nespĺňuje požadavky § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, neboť nebylo vydáno na podkladě hodnocení vlivu zamýšleného zásahu a není ani odůvodněno, jak to vyžaduje § 67 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny.

11) Nemožnost seznámit se souhlasem s odnětím půdy ze ZPF

Odvolatel ve 14. bodu svého vyjádření ze dne 10.11.2021 namítal, že ve správním spisu je založen souhlas k odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, který vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 04.10.2004, č.j. 640/2572/2004. Nedílnou součástí tohoto souhlasu by měla být příloha se seznam parcel, nebo jejich částí dotčených odnětím s doplňujícími údaji dle přílohy k vyhlášce č. 13/1994 Sb. a dále mapy záboru v měřítku 1:2000. Tato nedílná příloha souhlasu však chybí.

Výše uvedenou námitku krajský úřad na str. 48 napadeného rozhodnutí vypořádal následovně: „*Souhlas odnětí půdy ze zemědělského půdního fondu, který vydalo Ministerstvo životního prostředí dne 4. 10. 2004 č.j. 640/2572/ 2004 bylo podkladem pro vydání stále platného územního rozhodnutí č.j. SŘ/9909/2004/Sa ze dne 15. 11. 2004. Krajský úřad této námitce vyhověl, a výše uvedenou přílohu doplnil do spisu vedeného ve shora uvedené věci.*“

Odvolatel s tímto vypořádáním nesouhlasí, neboť krajský úřad jej o doplnění správního spisu neinformoval a neposkytl mu lhůtu pro vyjádření k doplněným podkladům. Podle § 36 odst. 3 správního řádu: „*Nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí*“. Odvokatel byl tedy zkrácen na svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu.

12) Nemožnost seznámit se s kompletním územním rozhodnutím

Odvokatel v bodu 1.3 svého vyjádření ze dne 09.08.2021 namítal, že ve správním spisu chybí situační výkresy, které jsou nedílnou součástí původního územního rozhodnutí. Z podkladů spisu tak není možné ověřit, jak se liší podoba umístěné stavby od navrhované změny č. 3.

Krajský úřad tuto námitku na str. 31 napadeného rozhodnutí vypořádal sdělením, že: „*předložená dokumentace obsahuje i situační výkresy, které si vyžádal ve výzvě ze dne 30. 3. 2021 č.j. KUZL 21474/2021.*“

Odvokatel dále v 1. bodu svého vyjádření ze dne 10.11.2021 namítal, že situační výkresy v měřítku 1:2000, které jsou nedílnou součástí původního územního rozhodnutí byly dodány pouze ve zmenšené podobě a v důsledku toho jsou nečitelné. Z podkladů spisu tak není možné ověřit, jak se liší podoba stavby umístěné rozhodnutím ze dne 15.11.2004 (které nabylo právní moci ze dne 12.01.2005) od navrhované změny.

Krajský úřad tuto námitku na str. 45 napadeného rozhodnutí vypořádal následovně: „*Územní rozhodnutí, včetně ověřených situací, doplnila do spisu úřední osoba, poněvadž spis týkající se územního rozhodnutí toho času byl před odesláním na Ministerstvo pro místní rozvoj v rámci odvolacího řízení k dispozici na odboru územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu Zlínského kraje. Ověřené situace převzaté ze spisu byly naskenovány a vytištěny dle možností krajského úřadu na formát A3. S názorem nahlížeatele pana Macha nečitelnosti krajský úřad nesouhlasí. Vytištěné situace jsou přehledné, navíc pan Mach byl upozorněn na to, že každý spis je částečně veden v elektronické podobě a je možno nahlížet do dokumentů na monitoru, kde si lze jakoukoli část libovolně zvětšit. Této nabídky účastník řízení nevyužil. Krajský úřad proto tuto námitku zamítl.*“

Odvokatel nesouhlasí s tvrzením, že situační výkresy jsou čitelné, což dokládá fotografií štítku situačního výkresu, která byla pořízena se silným přiblížením (viz příloha č. 2), kde drobné písmo na pravé straně vůbec není čitelné. To znamená, že jde o silně zmenšené kopie. Není pravdou tvrzení krajského úřadu, že „*pan Mach byl upozorněn na to, že každý spis je částečně veden v elektronické podobě a je možno nahlížet do dokumentů na monitoru, kde si lze jakoukoli část libovolně zvětšit.*“ Záznam o nahlížení do spisu ze dne 05.11.2021, č.j. KUZL 77446/2021 nic takového nedokládá. Pan Mach se při nahlížení do spisu oprávněně úřední osoby tázal, zda je nějaká součást správního spisu dostupná v elektronické podobě, protože by rozsáhlé dokumenty bylo snadnější zkopírovat, či zaslat prostřednictvím internetu, než fotit, ale bylo mu odpovězeno, že podklady jsou k dispozici pouze v papírové podobě. Problémy krajského úřadu s kopírováním nelze přičítat k tíži odvolatele. Situační výkresy, či jejich kvalitní kopie měl dodat žadatel a nikoliv krajský úřad. Odvokateli tak nebylo umožněno seznámit se s kompletním územním rozhodnutím.

13) Nezákonné závazné stanovisko MŽP ze dne 05.08.2021, č.j. MZP/2021/710/4049

Krajský úřad na str. 27, 32 a 38 napadeného rozhodnutí zamítl námitky odvolatele s odkazem na závazné stanovisko Ministerstva životního prostředí ze dne 05.08.2021, č.j. MZP/2021/710/4049 vydané podle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. Podle § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. (zvýrazněno odvolatelem): „Nejdříve 90 dnů před podáním žádosti o zahájení navazujícího řízení, nejpozději však v den podání žádosti o zahájení navazujícího řízení, předloží oznamovatel příslušnému úřadu, který vydal stanovisko, dokumentaci pro příslušné navazující řízení včetně úplného popisu případných změn oproti záměru, ke kterému bylo vydáno stanovisko, a to v rozsahu části nebo etapy záměru, která je předmětem navazujícího řízení. Příslušný úřad ověří na základě oznámení o zahájení řízení zasláného tomuto úřadu správním orgánem příslušným k vedení navazujícího řízení každý záměr a vydá nesouhlasné závazné stanovisko, jestliže došlo ke změnám záměru, které by mohly mít významný negativní vliv na životní prostředí, zejména ke zvýšení jeho kapacity a rozsahu nebo ke změně jeho technologie, řízení provozu nebo způsobu užívání. Tyto změny jsou předmětem posuzování podle § 4 odst. 1 písm. g). Jestliže nedošlo ke změnám záměru podle věty druhé, příslušný úřad vydá souhlasné závazné stanovisko. V tomto závazném stanovisku příslušný úřad s přihlédnutím k podkladům podle odstavce 1 určí, které z podmínek stanoviska jsou v důsledku jiných změn záměru neproveditelné, a to případně v součinnosti s příslušnými dotčenými orgány. Pokud nebyly dokumenty podle věty první předány ve stanovené lhůtě, má se za to, že nebyly předány.“

MŽP ve výše jmenovaném závazném stanovisku na str. 4 uvádí, že žádost stavebníka o vydání závazného stanoviska (dokumenty potřebné k vydání závazného stanoviska) obdrželo dne 18.05.2021 a navazující řízení bylo zahájeno podáním žádosti dne 18.12.2020. Ministerstvo přiznává, že požadavek zákona nebyl splněn. Dle MŽP se ale nejedná o zásadní nedostatek žádosti a není proto důvod žádost zamítnout nebo vydat nesouhlasné závazné stanovisko. Odvolatel s tímto právním názorem nesouhlasí, neboť kladné závazné stanovisko bylo vydáno v rozporu s kogentním ustanovením poslední věty § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb. „*Pokud nebyly dokumenty podle věty první předány ve stanovené lhůtě, má se za to, že nebyly předány.*“ Z této věty vyplývá, že pokud žadatel nepředá potřebné dokumenty včas, má se za to, že nebyly předány. Jestliže tedy potřebné dokumenty nebyly předány, pak je zřejmé, že na základě nepředaných dokumentů nelze vydat kladné závazné stanovisko. Závazné stanovisko je nezákonné ve smyslu § 2 odst. 1 správního řádu, neboť MŽP nerespektovalo výslovné znění § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., MŽP od žadatele nevyžadovalo, aby si plnil své procesní povinnosti jak mu to ukládá § 7 odst. 1 správního řádu.

14) Nezáonné prioritní závazné stanovisko MŽP ze dne 22.11.2016, č. j. 63881/ENV/16

Stěžejním podkladem řízení bylo závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí ze dne 22.11.2016, č. j. 63881/ENV/16 (dále jen prioritní závazné stanovisko), vydané Ministerstvem životního prostředí podle § 23a zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

14.1) Nebyly vzaty v úvahu účinné právní předpisy

Podle § 23a odst. 4 zákona o posuzování vlivu na životní prostředí „*Při vydávání závazného stanoviska k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí příslušný úřad vezme v úvahu účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví.*“ Odvolatel namítá, že prioritní závazné stanovisko tomuto zákonnému požadavku nevyhovuje, neboť z něj není zřejmé, které účinné právní předpisy v oblasti životního prostředí a veřejného zdraví byly vzaty v úvahu a jakým způsobem byly zohledněny.

Účinným právním předpisem v oblasti životního prostředí je např. vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území a dále též zákon č. 254/2001 Sb., o vodách.

Podle § 20 odst. 5 písm. c) vyhlášky č. 501/2006 Sb. má být vsakování přednostně zajištěno na stavebním pozemku. Podobně podle § 5 odst. 3 vodního zákona, je stavebník povinen zabezpečit omezení odtoku povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby (dále jen „srážková voda“) akumulací a následným využitím, popřípadě vsakováním na pozemku, výparem, anebo, není-li žádný z těchto způsobů omezení odtoku srážkových vod možný nebo dostatečný, jejich zadržováním a řízeným odváděním nebo kombinací těchto způsobů. Předmětná stavba tyto požadavky neplní, jelikož srážkové vody

z protihlukových zdí mají být odvedeny kanalizací do recipientů a stejně je srážková voda odváděna i ze všech povrchů vozovek. Absence řádného vsakování a omezení odtoku povrchových vod vede k rozkolísanosti průtoků v recipientech, vysychání krajiny a má tak negativní vliv na ochranu vod, biodiverzity a klimatu. Z výše uvedeného je zřejmé, že požadavek § 23a odst. 4 zákona o posuzování vlivu na životní prostředí nebyl naplněn.

14.2) Zkrácení práva na spravedlivý proces

Podle § 1 odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je účelem posuzování vlivů na životní prostředí získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti. Odvolatel namítá, že prioritní závazné stanovisko není objektivním odborným podkladem. Předpokladem objektivnosti při vydávání závazného stanoviska je totiž možnost volby, zda k záměru vydat stanovisko souhlasné, či nesouhlasné a to na základě objektivního odborného posouzení. Ministerstvo životního prostředí však muselo postupovat podle § 23a odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, jenž zní následovně: „*Příslušný úřad vydá k prioritnímu dopravnímu záměru závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí, které je podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Závazné stanovisko podle věty první obsahuje opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Platnost závazného stanoviska podle věty první je 5 let.*“ Z tohoto ustanovení implicitně vyplývá, že závazné stanovisko k vlivům prioritního dopravního záměru na životní prostředí musí být vždy souhlasné. V nesouhlasném závazném stanovisku se totiž neuvádí opatření k prevenci, vyloučení, snížení, popřípadě kompenzaci nepříznivých vlivů na životní prostředí. Tato opatření by totiž popírala smysl nesouhlasného závazného stanoviska. Jde o anomálii ve zvyklostech a systému závazných stanovisek. Zákonodárce tímto ustanovením Ministerstvo životního prostředí zásadně omezil v možnosti objektivního odborného posouzení daného záměru. Ministerstvo životního prostředí si zjednodušeně řečeno může o záměru myslet co chce, ale posouzení záměru musí vždy být ve prospěch žadatele, tedy souhlasné. Takové stanovisko nemůže být objektivní, či odborné, ale jen politické. Zákonná úprava § 23a odst. 3 absolutně nadřazuje zájem stavebníka stavět nad všemi ostatními zájmy. Touto zákonnou úpravou bylo zkráceno právo odvolatele na spravedlivý proces.

15) Žádost o přezkum všech závazných stanovisek podle ust. § 149 správního řádu

Podklady pro vydání napadeného rozhodnutí tvoří také další závazná stanoviska ve smyslu § 149 odst. 1 správního řádu, včetně koordinovaných závazných stanovisek. Odvolatel žádá Ministerstvo dopravy, aby zajistilo přezkum zákonnosti všech závazných stanovisek (včetně koordinovaných závazných stanovisek), které byly podkladem napadeného rozhodnutí, přičemž z opatrnosti uvádí všech, neboť si není zcela jist, který podklad je závazným stanoviskem a který nikoliv.

Závěrem si odvolatel dovoluje upozornit, že dne 30.09.2021 uplatnil námitku systémové podjatosti všech osob Krajského úřadu Zlínského kraje, na které trvá a která dosud nebyla zcela vypořádána, neboť proti usnesení o jejím zamítnutí podal rozklad o kterém dosud nebylo rozhodnuto.

Ing. Ivo Kovář
předseda spolku

Přílohy:

- 1) Přípis krajského úřadu ze dne 09.12.2019, č.j. KUZL 77297/2016
- 2) Fotografie štítku situačního výkresu